U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **M. Š.**, právně zastoupené **JUDr. Alexandrem Králym**, advokátem, se sídlem L. Podéště 1883/5, Ostrava-Poruba, proti žalovanému: **rektor Západočeské univerzity v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2010, č. j. 42-23/10, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 A 22/2011, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 18. 6. 2012, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 6. 2012 se žalobkyně (dále též „navrhovatelka“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). V návrhu předně požadovala, aby krajský soud rozhodl o žalobě, a to ve lhůtě, kterou mu stanoví Nejvyšší správní soud.

[2] V návrhu žalobkyně zdůraznila, že žalobu, jíž požadovala zrušení rozhodnutí žalovaného, podala ke krajskému soudu dne 14. 3. 2011 a ode dne 26. 12. 2011 soudu již nic nebránilo, aby o věci samé rozhodl., přesto se tomu tak nestalo. V této souvislosti žalobkyně poukázala na množství judikatury Ústavního soudu, která podporuje její názor, že ačkoli existují objektivní překážky na straně soudu pro rozhodnutí ve věci (množství nevyřízených a dříve podaných věcí), je věcí systému, jaká organizační opatření přijme. Nelze však tyto problémy přenášet na žalobkyni. Z těchto důvodů je navrhovatelka přesvědčena, že dochází ve věci k průtahům, a proto požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil krajskému soudu lhůtu pro rozhodnutí o žalobě.

[3] Krajský soud v Plzni přípisem, Nejvyššímu správnímu soudu doručeným dne 28. 6. 2012, předal tomuto soudu návrh žalobkyně k vyřízení a ve vyjádření uvedl, že úkony nutné k tomu, aby věc mohla být rozhodnuta již provedl, avšak pro množství věcí tam vedených, není tato věc

ještě v pořadí pro vyřízení. Soud zdůraznil, že je povinen zachovat princip rovnosti mezi účastníky řízení a tedy nutnosti postupného projednání věcí dříve napadených.

[4] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že se žalobkyně domáhala nejprve nejasným podáním ze dne 6. 12. 2010, soudem zaevidovaným v rejstříku Na, přiznání osvobození od soudních poplatků pro řízení o žalobě, kterou v budoucnu teprve hodlá u soudu podat. K této žádosti přiložila i rozhodnutí rektora Západočeské univerzity, které v budoucnu hodlala učinit předmětem žaloby. Podáním ze dne 20. 12. 2010 požádala soud o ustanovení zástupce z řad advokátů. Soud vyhověl její žádosti a usnesením čj. Na 1007/2010-12 ji osvobodil od soudních poplatků a ustanovil jí pro řízení o žalobě zástupce, a to usnesením ze dne 3. 3. 2011, čj. Na 1007/2010-16. Přípisem ze dne 7. 4. 2011 potvrdil Krajský soud v Plzni přijetí žaloby o přezkoumání rozhodnutí Rektora Západočeské univerzity v Plzni. Přípisem ze dne 7. 4. 2011 zaslal soud žalovanému žalobu k vyjádření a zavázal jej k zaslání originálu doručenky, prokazující doručení napadeného rozhodnutí žalobkyni a dále originál rozhodnutí žalovaného. Tyto listiny potřeboval soud k ověření podmínek řízení – včasnosti podané žaloby. Přípisem, doručeným soudu dne 21. 4. 2011 vyhověl žalovaný požadavku soudu a originál listin soudu zaslal. Obsahem soudního spisu je dále úřední záznam ze dne 26. 4. 2011, kterým předseda senátu ověřil včasnost podané žaloby a soudní kanceláři vydal patřičné pokyny pro další průběh řízení. Téhož dne krajský soud zaslal žalovanému žalobu a vyzval jej k vyjádření k ní a předložení správního spisu, a to ve lhůtě dvou měsíců od doručení výzvy. Dne 2. 5. 2011 podala žalobkyně soudu návrh na vydání předběžného opatření; soud usnesením ze dne 3. 5. 2011 (a opravným usnesením ze dne 9. 5. 2011) návrh zamítl. Obsahem soudního spisu je dále přípis krajského soudu ze dne 25. 5. 2011 žalobkyni, ve které jí sděluje důvod předání zpravodajství v dané věci jinému soudci (vyhovění námitce podjatosti dosavadního soudce). Urgencí ze dne 14. 9. 2011 stanovil soud žalovanému náhradní lhůtu k dodání originálu správního spisu. Podáním ze dne 3. 10., soudu doručeným dne 7. 10. 2011, žalovaný zaslal soudu své vyjádření k žalobě i originál správního spisu. Vyjádření k žalobě soud obratem zaslal na vědomí žalobkyni; ta soudu zaslala repliku (přípisem ze dne 4. 1. 2012) a přípisem ze dne 8. 2. 2012 podala soudu stížnost na průtahy v řízení. Obsahem soudního spisu je dále Opatření místopředsedy Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 2. 2012, kterým v důsledku zániku funkce soudce zpravodaje (JUDr. Pivoňky) byla věc přidělena soudci Mgr. Jaroslavu Škopkovi. Přípisem ze dne 7. 3. 2012 místopředseda soudu odpověděl na stížnost žalobkyně, že sice dochází k průtahu v řízení, nicméně nelze věc žalobkyně předřadit před věci předcházející podání její žaloby; zdůraznil, že její věc není v režimu přednostního řízení a žádné závažné důvody pro přednostní jednání žalobkyně netvrdí.

[5] Dne 18. 5. 2012 pak krajský soud obdržel nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[6] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[7] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[8] Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2 věty druhé zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8 věty první zákona o soudech a soudcích (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

[9] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[10] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[11] Krajský soud dle § 56 s. ř. s., je povinen zásadně vyřizovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatelky (napadeno je rozhodnutí žalovaného vydané ve správním řízení – rozhodnutí o nepřijetí ke studiu) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

[12] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť krajský soud nebyl v případě navrhovatelky nečinný. Soud, jak vyplývá ze spisového materiálu shora rekapitulovaného, se věcí po jejím obdržení zabýval a činil postupně průběžně a bez prodlev procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí. Nelze tedy konstatovat, že byl ve věci nečinný. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh žalobkyně podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu